

virket, tror jeg, man i meget udstrakt Grad bliver overbevist om, at det er bedre at have en Rottelov end ingen at have. Den første Rottelov virkede i Aarene 1907—10, og i denne 3-aarige Periode maatte 3 Millioner Rotter lade Livet. I Perioden 1910—15, altsaa en 5-aarig Periode, da vi havde en Rottelov med betydelig mindre skarpe Bestemmelser, blev der ifølge Statistikken kun undlivet ca. 2 Millioner Rotter. Nu er der sikkert ikke ret mange, der tror, at Aarsagen til, at der i denne Periode kun blev undlivet 2 Millioner Rotter, var den, at Hovedparten af Rotterne var slaaget ihjel i den foregaaende 3-aarige Periode; nej, Aarsagen var sikkert den, at den sidste Lov var ringere, og derfor Interessen hos den store Befolkning for at komme disse Skadedyr til Livs mindre. Jeg kunde derfor have ønsket, at det foreliggende Lovforslag havde været betydelig skarpere i sine Bestræbelser, saa at der ved denne Lovs Hjælp kunde gennemføres en virkelig rationel Rotteudryddelse til Gavn for Samfundet som Helhed.

Efter disse Beklagelser skal jeg udtale min Anerkendelse af, at de 30 000 Kr. aarlig, som Lovforslaget oprindeligt stillede til Raadighed for Kommunerne, er forhøjet til 40 000 Kr. Jeg maa dog sige, at jeg tror, det havde været heldigt, om den højtærede Indenrigsminister havde fulgt min Partifælles Forslag i Folketinget om at forhøje de 40 000 Kr. til 50 000 Kr. Thi skal Rottekrigen gennemføres med Eftertryk, vil de 40 000 Kr. vistnok ikke paa langt nær slaa til.

Med disse velvillige og beklagende Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag og meget alvorligt henstille til den højtærede Indenrigsminister ikke at følge det ærede 2det tingvalgte Medlems Forslag om Ændringer i Lovforslaget.

J. Chr. Møller: Eet kan vi sikkert alle blive enige om, at Rotterne er en Landeplage, og at alt, hvad man kan gøre for deres Udryddelse, er af det gode. Lovforslagets § 1, 1ste Stykke, giver Kommunerne Ret til af Kommunens Midler at yde Tilskud til en rationel Udryddelse af Rotter. § 1, 2det Stykke, forpligter Søkbøstæder og andre Kommuner, i hvilke der findes Trafikhavne, til at drage Om-sorg for, at der iværksættes en rationel Udryddelse af Rotter. Der kan vel siges at være nogen Forskel paa en Landkommune og en Søkbøstads i saa Henseende, men det er et Spørgsmaal, om det ikke

havde været nok saa heldigt, om Udryddelse af Rotter var blevet obligatorisk for alle Kommuner. Da dette nu imidlertid ikke har fundet Udtryk i Lovforslaget, og da Sogneraadforeningerne har udtalt sig derimod, og sikkert alle Kommuner, i alt Fald saa vidt jeg har forstaaet, gerne vil have Lovforslaget gennemført saa hurtigt som muligt, skal jeg ikke gøre Ophævelser i den Anledning.

Der findes i Lovforslaget en Bestemmelse, som ikke tiltaler mig — det ærede 2det tingvalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) har ogsaa givet Udtryk for Betænkkelighed derved. § 1, 2det Stykke, indeholder nemlig følgende Bestemmelse: „Beslutter Kommunalbestyrelsen i disse Kommuner, at Udryddelsen skal ske ved Grundejernes Foranstaltning, skal Kommunalbestyrelsen være berettiget til, saafremt vedkommende Ejer ikke inden 1 Maaned efter derom modtaget Paabud iværksætter de efter Kommunalbestyrelsens Skøn fornødne Foranstaltninger, at lade disse foretage for Ejeren Regning, hvorefter Beløbet kan inddrives ved Udpantning“. Det er en Bestemmelse, som kan blive misbrugt, om jeg end ikke vil sige, at den vil blive det. Den kunde maaske have haft en noget anden Form; saaledes som Lovforslaget er affattet, er de forskellige Ejere i Virkeligheden underkastede Kommunalbestyrelsernes Skøn, og dette kan være vilkaarligt. Bestemmelsen kan i alt Fald sætte stærke Grænser for den personlige Frihed. Kommunalbestyrelsen kunde jo paabyde Foranstaltninger, der i mange Henseender kunde bringe den enkelte ikke ubetydelige Tab og store Ulemper. Imidlertid vil det være vanskeligt i sidste Øjeblik at faa Lovforslaget ændret; det er vedtaget enstemmigt i det andet høje Ting, og det vil kunne forsinke Lovforslagets Gang, hvis man vil forlange Udvalg nedsat.

Rotterne er, som det er sagt fra forskellig Side, Skadedyr, de er desuden Smittebærere, og det er derfor ønskeligt, at Loven kan blive effektiv. Imidlertid kan man vel neppe være sikker paa, at hver enkelt Kommune vil have Forstaaelsen af, hvorledes en effektiv Rottekrig kan iværksættes. Loven skal jo gælde i tre Aar, og efter min Mening burde der have været oprettet en Statskontrol, eller hvad man vil kalde det, der burde være ansat en Konsulent paa dette Omraade, som kunde være Kommunerne, Statsinstitutioner og private til Hjælp med gode Raad, og Udgiften hertil burde rettelig være afholdt af Staten. Man kan nok sige, at Kommu-